

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

पुनरुत्थित प्रभू — स्ट्रॉंगच्या क्रमांकांसह बायबल अभ्यास

क्रूस, पुरावा आणि पुनरागमन — मृत्यू असाच का व्हायला हवा होता, आणि पुढे काय येते

मूलभूत बायबलसंबंधी सिद्धांत — येशू ख्रिस्ताची सुवात

उद्घाटनाचा शब्द

येशूला का मरावे लागले? रिकाम्या कबरेने काय सिद्ध केले? तो परत आल्यावर काय घडेल? हा अभ्यास हे तीन प्रश्न बायबलकडे घेऊन जातो, आणि बायबलला त्याच्याच शब्दांत त्यांची उत्तरे देऊ देतो.

हा अभ्यास रक्त का वाहावे लागले याविषयी आहे. हा अभ्यास तो किती खाली उतरला आणि वधस्तंभाने त्याला काय किंमत द्यावी लागली याविषयी आहे. हा अभ्यास पित्याने पुत्राला देव आणि प्रभू म्हटले याविषयी आहे. हा अभ्यास ज्या परमेश्वराने दाविदाच्या प्रभूशी बोलले त्याविषयी आहे. हा अभ्यास मरणातून उठलेल्या ख्रिस्ताविषयी आणि त्याने वाचवलेल्या लोकांमध्ये राहणाऱ्या ख्रिस्ताविषयी आहे. हा अभ्यास त्याच्या पुनरागमनाविषयी आणि सदैव टिकणाऱ्या निवडीविषयी आहे.

या अभ्यासात उत्तर दिलेले तीन प्रश्न:

1. येशूचा मृत्यू रक्ताने का व्हावा लागला, आणि त्याहून सोप्या मार्गाने का नाही?
2. दाविदाने स्तोत्रसंहिता 110:1 मध्ये आपल्याच पुत्राला आपला प्रभू असे कसे म्हटले?
3. पुनरुत्थानाने काय सिद्ध केले, आणि येशू परत येईल तेव्हा काय होईल?

उघडणारा आधार

तीमथ्याला पहिले पत्र 2:5 कारण एकच देव आहे आणि देव व मनुष्य यांच्यामध्ये ख्रिस्त येशू हा मनुष्य एकच मध्यस्थ आहे. (6) त्याने सर्वांच्या खंडणीकरिता स्वतःला दिले. याविषयीची साक्ष योग्यवेळी देणे आहे.

एक देव + देव आणि मानव यांच्यामधील एक मध्यस्थ, मनुष्य ख्रिस्त येशू.

(माझे वैयक्तिक विचार: मध्यस्थ (दोन विभक्त पक्षांमध्ये उभा राहून त्या दोन पक्षांना पुन्हा एकत्र आणणारा) हा दोन्ही पक्षांचा पूर्णपणे असला पाहिजे, नाहीतर तो मध्यस्थ म्हणून सेवा करू शकत नाही. १ तीमथ्य २:५ मध्ये मध्यस्थ कोण आहे हे पहा: "मनुष्य ख्रिस्त येशू." येशू ख्रिस्त मनुष्य असलाच पाहिजे, नाहीतर तो मनुष्यांच्या ठिकाणी उभा राहून मानवी मरण मरू शकत नाही. २ करिंथकर ५:१९ त्या मरणाच्या आत काय खरे होते हे पहा: "देव ख्रिस्तामध्ये होता." येशू ख्रिस्त देव असलाच पाहिजे, नाहीतर त्याचे मरण म्हणजे आणखी एका मनुष्याचे मरण ठरते, ज्यामुळे कोणालाही तारण (पापापासून व पापाच्या शिक्षेपासून सुटका) मिळत नाही. म्हणूनच "येशू कोण आहे" या प्रश्नाचे उत्तर केवळ विद्वानांसाठीचा एक बाजूचा प्रश्न नाही. तारणाचा संपूर्ण सिद्धांत या प्रश्नाच्या उत्तरावर अवलंबून आहे.)

H. मृत्यू असाच का व्हावा लागला — देवाकडे परत जाण्याचा पूल

H1. समस्या, सरळपणे मांडलेली

यशया 59:2 तर तुमच्या पापमय कृत्यांनी तुम्हास तुमच्या परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे. आणि तुमच्या पापांनी त्यास आपले मुख लपवण्यास आणि तुमचे न ऐकण्यास भाग पाडले आहे.

तर तुमच्या पापमय कृत्यांनी तुम्हास तुमच्या परमेश्वरापासून वेगळे केले आहे.

रोमकरांस पत्र 3:23 कारण सर्वांनी पाप केले आहे आणि ते देवाच्या गौरवाला अंतरले आहेत;

कारण सर्वांनी पाप केले आहे आणि ते देवाच्या गौरवाला अंतरले आहेत.

H2. रक्तच का, आणि दुसरे काहीतरी सोपे का नाही

इब्री लोकांस पत्र 9:22 खरे पाहता, नियमशास्त्राप्रमाणे रक्ताने सर्वकाही शुद्ध होते आणि रक्त ओतल्यावाचून पापक्षालन होत नाही.

[G859 aphesis ■]

रक्त सांडल्यावाचून क्षमा होत नाही.

लेवीय 17:11 कारण प्राण्याचे जीवन त्यांच्या रक्तात असते आणि तुमच्या जिवाबद्दल वेदीवर प्रायश्चित करण्यासाठी ते तुम्हास दिले आहे; कारण रक्तानेच प्रायश्चित होते हेच ते रक्त आहे की ज्याद्वारे जिवाचे प्रायश्चित होते.

देहाचे जीवन रक्तात आहे --> रक्तच जिवासाठी प्रायश्चित करते.

इब्री लोकांस पत्र 10:4 कारण बैलांच्या किंवा बकऱ्यांच्या रक्ताने पाप नाहीसे होणे अशक्य आहे.

कारण बैलांच्या किंवा बकऱ्यांच्या रक्ताने पाप नाहीसे होणे अशक्य आहे.

(माझे व्यक्तिगत विचार: ही तीन वचने एकत्र ठेवा आणि संपूर्ण प्राचीन बलिदान पद्धती स्वतःच स्पष्ट होते. जीवन रक्तात आहे. पाप एका जीवाची किंमत मागते. प्राचीन काळी, पशुबली शेकडो वर्षे दिवसागणिक प्रायश्चित्त (पापासाठी तात्पुरते आच्छादन जे देवासमोर व्यक्तीचा दर्जा पुन्हा स्थापित करत असे) पुरवत असत. इब्री लोकांस पत्र स्पष्टपणे सांगते की पशुबली कधीही पाप पूर्णपणे काढून टाकू शकले नाहीत. मग त्या सर्व पशुबलींचा उद्देश काय होता? पशुबली पापाचे कर्ज दृश्यरूपाने न-चुकते ठेवत असत. पशुबली एक दीर्घ, पुनरावृत्त, दैनंदिन स्मरणपत्र होते की एक जीव देणे बाकी आहे. पशुबली त्या स्मरणपत्राला त्या एका मृत्यूपर्यंत टिकवून ठेवत असत जो पापाचे कर्ज पूर्णपणे फेडू शकत होता.)

H3. तो किती खाली उतरला

फिलिप्पैकरांस पत्र 2:5 अशी जी चित्तवृत्ती ख्रिस्त येशूच्या ठायी होती ती तुमच्याठायीही असो. (6) तो देवाच्या स्वरूपाचा असूनही, त्याने आपण देवाच्या बरोबरीचे असणे हा लाभ आहे असे त्याने मानले नाही, (7) तर स्वतःला रिकामे केले, म्हणजे मनुष्याच्या प्रतिरूपाचे होऊन दासाचे स्वरूप धारण केले, (8) आणि मनुष्य प्रकृतीचे असे प्रकट होऊन त्याने स्वतःला लीन केले आणि त्याने मरण आणि तेही वधस्तंभावरचे मरण सोसले; येथपर्यंत आज्ञापालन करून त्याने स्वतःला लीन केले.

देवाच्या स्वरूपात असूनही --> त्याने दासाचे स्वरूप धारण केले --> मरणापर्यंत, म्हणजे वधस्तंभाच्या मरणापर्यंत आज्ञाधारक झाला.

(माझे वैयक्तिक विचार: फिलिप्पैकर २:६-८ मधील उतरणीचा क्रम लक्षात घ्या. येशू देवाच्या स्वरूपात होता. येशूला त्याच्या प्रतिष्ठेतून रिकामे करण्यात आले. येशूने दासाचे स्वरूप धारण केले. येशूने माणसांच्या प्रतिरूपाचे स्वरूप धारण केले. येशू नम्र झाला. येशू आज्ञाधारक झाला. येशू मरण पावला. पौलाने नंतर आणखी दोन शब्द जोडले जे वाक्याला काटेकोरपणे आवश्यक नव्हते: "कुसावरील मरण देखील." केवळ येशू मरण पावला असे सांगणे पौलासाठी पुरेसे नव्हते. येशूच्या मरणाची विशिष्ट पद्धत ही पौलाच्या मुद्द्याचा एक भाग आहे.)

H4. त्याला प्रत्यक्षात काय किंमत मोजावी लागली — आधी सांगितले, आणि नंतर पुन्हा सांगितले

यशया 50:6 ज्यांनी मला मारले त्यांच्यापुढे मी पाठ केली आणि ज्यांनी माझ्या दाढीचे केस उपटले त्यांच्यापुढे मी आपले गाल केले. लज्जा व थुंकणे यांपासून मी आपले तोंड लपवले नाही.

मी आपली पाठ मारणाऱ्यांसमोर दिली --> मी आपले मुख लाज व थुंकण्यापासून लपवले नाही.

स्तोत्रसंहिता 22:16 “कुत्री” मला वेढून आहेत, मला दुष्टांच्या घोळक्यांनी घेरले आहे. त्यांनी माझ्या हातापायाला छेदले आहे. (17) मी माझी सर्व हाडे मोजू शकतो. ते माझ्याकडे टक लावून बघतात. (18) त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यात वाटून घेतली आहेत, आणि माझ्या कपड्यांसाठी ते चिठ्या टाकतात.

त्यांनी माझ्या हातापायाला छेदले आहे --> त्यांनी माझे कपडे त्यांच्यात वाटून घेतली आहेत, आणि माझ्या कपड्यांसाठी ते चिठ्या टाकतात.

मत्तय 27:35 त्यांनी त्यास वधस्तंभावर खिळले. नंतर त्यांनी चिठ्या टाकून येशूचे कपडे आपसात वाटून घेतले.

त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, आणि चिठ्या टाकून त्याचे कपडे वाटून घेतले --> यासाठी की ते पूर्ण व्हावे.

योहान 19:34 तरी शिपायांपैकी एकाने भाल्याने त्याच्या कुशीत भोसकले; आणि, लगेच, रक्त व पाणी बाहेर आले.

एका भाल्याने त्याचा कुशी भोसकली --> तत्काळ त्यातून रक्त आणि पाणी बाहेर आले.

(माझे वैयक्तिक विचार: दावीदाने स्तोत्र २२ मध्ये विंढलेले हात व पाय याविषयी लिहिले. दावीदाने स्तोत्र २२ मध्ये सैनिकांनी वस्त्रे वाटून घेतल्याविषयी लिहिले. इसाएलमधील कोणीही वधस्तंभावर खिळण्याची घटना पाहण्याच्या हजार वर्षे आधी दावीदाने हे लिहिले. दावीद स्वतःवर घडलेल्या कोणत्याही गोष्टीचे वर्णन करत नव्हता. मत्तयाने अनेक शतकांनंतर, येशूचे वधस्तंभारोहण झाल्यानंतर लिहिले. मत्तय नमूद करतो की सैनिकांनी बरोबर तेच केले जे स्तोत्र २२ मध्ये वर्णिले होते. मत्तय सांगतो की सैनिकांनी हे का केले: "यासाठी की जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे." हे दोन्ही वृत्तांत एकत्र वाचा. दावीदाने आपला वृत्तांत भविष्याकडे पाहत लिहिला, वधस्तंभारोहण घडले हे जाणण्याचा त्याला कोणताही मार्ग नव्हता. मत्तयाने आपला वृत्तांत वधस्तंभारोहणाकडे मागे वळून पाहत लिहिला, वधस्तंभारोहण घडले हे नाकारण्याचा त्याला कोणताही मार्ग नव्हता.)

H5. मृत्यू कशासाठी होता — एक सेतू, शोकांतिका नाही

रोमकरांस पत्र 5:8 पण आपण पापी असताना ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला, ह्यात देव त्याची आपल्यावरील प्रीती प्रस्थापित करतो.

[G2644 katallasso ■] (9) मग आता आपण त्याच्या रक्ताने नीतिमान ठरवले गेलो आहोत, तर त्याहून अधिक हे आहे की त्याच्याद्वारे आपण देवाच्या क्रोधापासून तारले जाऊ. (10) कारण आपण वैरी होतो, तेव्हा जर आपला देवाबरोबर, त्याच्या पुत्राच्या मरणाने समेट केला गेला, तर त्याहून अधिक हे आहे की, आपला समेट केला गेल्यामुळे त्याच्या जीवनाने आपण निश्चित तारले जाऊ.

आपण अजून पापी असतानाच ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला --> त्याच्या पुत्राच्या मरणाद्वारे आपला देवाशी समेट झाला.

पौलाचे करिंथकरांस दुसरे पत्र 5:18 हे देवाकडून झाले आहे. त्याने येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे आपला स्वतःशी समेट केला आणि समेटाची सेवा आम्हास दिली; **[G2643 katallage ■]** (19) म्हणजे लोकांचे अपराध त्यांच्या हिशोबी न धरता, देव जगाचा ख्रिस्ताद्वारे स्वतःशी समेट करीत होता आणि समेटाचे वचन त्याने आमच्यावर सोपवले. (20) तर मग आम्ही ख्रिस्ताच्या वतीने वकील झालो आहो; जणू तुम्हास आमच्याद्वारे देव विनंती करीत आहे; ख्रिस्ताच्या वतीने आम्ही तुम्हास विनवणी करतो की, तुम्ही देवाशी समेट केलेले असे व्हा. (21) कारण जो पाप जाणत नव्हता त्यास त्याने आपल्यासाठी पाप असे केले, म्हणजे आपण त्याच्याठायी देवाचे नीतिमत्त्व असे व्हावे.

देव ख्रिस्तामध्ये होता, जगाला आपल्याशी समेट करीत होता --> ज्याला पाप माहीत नव्हते त्याला त्याने आपल्यासाठी पाप असे केले.

H6. खांबावरील साप — एक जुने चित्र जे त्याने स्वतःला लागू केले

गणना 21:8 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, एक पितळेचा साप कर आणि तो खांबावर ठेव. साप चावल्यानंतर जर एखाद्याने खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तर तो मनुष्य मरणार नाही. (9) मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली त्याने पितळेचा साप बनवला व तो खांबावर ठेवला. नंतर जेव्हा जेव्हा एखाद्या साप चावलेल्या मनुष्याने त्या खांबावरच्या पितळेच्या सापाकडे पाहिले तेव्हा तो जिवंत राहिला.

जो कोणी दंश झालेला त्याकडे पाहिल तो जगेल.

वेगळे दृष्टिकोन, तेच दृश्य — वाळवंटातील खांब, आणि टेकडीवरील वधस्तंभ

योहान 3:14 जसा मोशेने अरण्यात पितळेचा सर्प उंच केला होता तसे मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे, (15) यासाठी की, जो कोणी विश्वास ठेवतो त्यास त्याच्याठायी सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे. (16) कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळावे. (17) कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

जसे मोशेने रानात सर्पाला उंच केले, तसेच मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे --> जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये.

(माझे व्यक्तिगत विचार: गणना २१ आणि योहान ३ यांमधील हा संबंध या अभ्यासाने शोधून काढलेला नाही. येशूने स्वतःच्या ओळखीबद्दल हा संबंध स्पष्टपणे व उघडपणे सांगितला. वाळवंटात मरणासन्न असलेल्या लोकांना स्वतःला सुधारण्यास सांगितले नव्हते. वाळवंटात मरणासन्न असलेल्या लोकांना धैर्यवान होण्यास सांगितले नव्हते. वाळवंटात मरणासन्न असलेल्या लोकांना उपाय कमवण्यास सांगितले नव्हते. वाळवंटात मरणासन्न असलेल्या लोकांना देवाने खांबावर उंच केलेल्याकडे पाहायला सांगितले होते. वाळवंटात मरणासन्न असलेले जे पाहिले ते जगले. आता या दोन प्रसंगांना एकत्र धरून ठेवा आणि त्यातील विचित्र भाग लक्षात घ्या. खांबावर उंच केलेला पितळेचा साप त्याच वस्तूच्या आकाराचा होता जी त्याकडे पाहणाऱ्या लोकांना मारत होती. पौल वधस्तंभाबद्दल असेच एक विचित्र सत्य सांगतो. पौल म्हणतो की येशूला आपल्यासाठी पाप बनवले गेले, तरी येशूला पाप माहीत नव्हते (२ करिंथकर ५:२१). शाप ज्या आकारात होता त्याच आकारात उपाय उंच केला गेला.)

I. पिता स्वतः पुत्राला "देव" आणि "प्रभू" म्हणतो

I1. इब्री लोकांस पत्र 1:1 देव प्राचीन काळांमध्ये आपल्या पूर्वजांशी संदेष्ट्यांच्या द्वारे अनेक वेळेस वेगवेगळ्या मार्गांनी बोलला, (2) परंतु या शेवटच्या दिवसात तो आपल्याशी त्याच्या पुत्राद्वारे बोलला आहे, त्याने पुत्राला सर्व गोष्टींचा वारस म्हणून नेमले. देवाने पुत्राकरवीच विश्व निर्माण केले. (3) पुत्र हा देवाच्या गौरवाचे तेज आहे. तो देवाच्या स्वभावाचे तंतोतंत प्रतिरूप असा आहे. पुत्र आपल्या सामर्थ्यशाली शब्दाने सर्व गोष्टी राखतो. पुत्राने लोकांस त्यांच्या पापांपासून शुद्ध केले, नंतर तो स्वर्गातील सर्वश्रेष्ठ देवाच्या उजव्या बाजूला बसला.

त्याने आपल्या पुत्राद्वारे आपल्याशी बोलले + ज्याच्याद्वारे त्याने जगेही निर्माण केली --> जो त्याच्या गौरवाचे तेज व त्याच्या स्वरूपाची प्रतिमा आहे.

I2. इब्री लोकांस पत्र 1:5 देवाने कोणत्याही देवदूताला म्हणले नाही की: “तू माझा पुत्र आहेस; आज मी तुझा पिता झालो आहे?” आणि पुन्हा, “मी त्याचा पिता होईन, व तो माझा पुत्र होईल?” **[G4416 prototokos ■]** (6) आणि पुन्हा, देव जेव्हा त्याच्या पुत्राला जगामध्ये आणतो, तो म्हणतो, “देवाचे सर्व देवदूत त्यास नमन करोत.”

देवदूतांपैकी कोणाला त्याने कधी असे म्हटले, तू माझा पुत्र आहेस? --> देवाचे सर्व देवदूत त्याची उपासना करोत.

(माझे वैयक्तिक विचार: इब्रीयांच्या पुस्तकाचा संपूर्ण पहिला अध्याय एकच दीर्घ युक्तिवाद मांडतो. तो युक्तिवाद असा आहे की पुत्र देवदूत नाही आणि कधीही देवदूत नव्हता. हा मुद्दा अशा अभ्यासात लक्षात घेण्यासारखा आहे ज्याने नुकतीच "परमेश्वराचा दूत" म्हटलेल्या व्यक्तिरेखेवर अनेक पाने खर्च केली आहेत. मलाक या इब्री शब्दाचा अर्थ एक कामगिरी असा होतो. देवाच्या स्वतःच्या पुत्राने जुन्या करारात काही वेळा ती कामगिरी पार पाडली. परंतु इब्रीयांच्या पुस्तकाचा लेखक कोणालाही पुत्राला निर्माण केलेल्या देवदूतांमध्ये गणण्याची परवानगी देत नाही. देवदूतांना पुत्राची उपासना करण्यास सांगितले आहे.)

I3. इब्री लोकांस पत्र 1:8 पुत्राविषयी तर तो असे म्हणतो: हे देवा, तुझे राजासन सदासर्वकाळासाठी आहे, आणि तुझे राज्य युगानुयुगीचे आहे आणि “तुझा राजदंड न्यायीपणाचा राजदंड आहे. (9) नीतिमत्त्व तुला नेहमी प्रिय आहे. अनीतीचा तू द्वेष करतोस. म्हणून देवाने, तुझ्या देवाने, तुझ्या सोबत्यांपेक्षा तुला आनंददायी तेलाचा अभिषेक केला आहे.” (10) आणि हे प्रभू, सुरुवातीला तू पृथ्वीचा पाया घातलास, आणि आकाश तुझ्या हातचे काम आहे. (11)

तीं संपुष्टात येतील पण तू सतत राहशील ते कापडासारखे जुने होतील. (12) तू त्यांना अंगरख्यासारखे गुंडाळशील, तू त्यांना कपड्यासारखे बदलशील, पण तू नेहमी सारखाच राहशील, आणि तुझी वर्षे कधीही संपणार नाहीत.

पुत्राला तो म्हणतो, हे देवा, तुझे राजासन युगानुयुग टिकणारे आहे --> हे प्रभू, तूच प्रारंभी पृथ्वीचा पाया घातलास.

(माझे वैयक्तिक विचार: इब्री लोकांस १:८ मधील पहिले पाच शब्द पुन्हा वाचा: "परंतु पुत्राविषयी तो म्हणतो." हे वाक्य इब्री लोकांस पुत्राच्या लेखकाचे येशूविषयीचे मत नाही. हे वाक्य देव पित्याने पुत्राशी थेट बोलल्याची नोंद करते. देव पिता पुत्राला "हे देवा" म्हणतो. नंतर देव पिता पुत्राला "प्रभू" म्हणतो. त्यानंतर देव पिता पुत्राला पृथ्वी आणि आकाश निर्माण केल्याचे श्रेय देतो. जर एखाद्याला असा युक्तिवाद करायचा असेल की पुत्राला शास्त्रात कधीही देव म्हटलेले नाही, तर त्या व्यक्तीने या वचनाला सामोरे जावे लागेल, जिथे पिता पुत्राला देव म्हणतो.)

वेगळा दृष्टिकोन, तेच दृश्य — एका राजासाठी लिहिलेले गीत, आणि पित्याने ते आपल्या पुत्राला उद्धृत केले

स्तोत्रसंहिता 45:6 देवा तुझे सिंहासन सर्वकाळासाठी आहे. तुझा न्यायाचा राजदंड हा तुझ्या राज्याचा राजदंड आहे. (7) तू न्यायीपणावर प्रीती केली आणि दुष्टाईचा हेवा केला. यास्तव देवाने, तुझ्या देवाने, हर्षाच्या तेलाने तुला तुझ्या सोबत्यांपेक्षा अधिक अभिषेक केल आहे.

देवा तुझे सिंहासन सर्वकाळासाठी आहे --> तुझ्या देवाने, हर्षाच्या तेलाने तुला तुझ्या सोबत्यांपेक्षा अधिक अभिषेक केल आहे.

स्तोत्रसंहिता 102:25 तू प्राचीन काळी पृथ्वीचा पाया घातला; आकाश तुझ्या हातचे कार्य आहे. (26) ते नाहीसे होईल, पण तू राहशील; ते सर्व कापडाप्रमाणे जीर्ण होतील; कपड्यांसारखे तू त्यांना बदलशील आणि ते नाहीसे होतील. (27) पण तू सारखाच आहे, आणि तुझ्या वर्षांना अंत नाही.

तू प्राचीन काळी पृथ्वीचा पाया घातला --> आणि तुझ्या वर्षांना अंत नाही.

(माझे वैयक्तिक विचार: ही अशी जागा आहे जिथे दोन उतारे एकत्र वाचल्याने खरे काम होते. स्तोत्र ४५ हे विवाहगीत आहे. स्तोत्र १०२ हे संकटात असलेल्या माणसाची प्रार्थना आहे. स्तोत्र १०२ मध्ये, ते शब्द परमेश्वराला, इस्राएलाच्या देवाला, ज्याने जग निर्माण केले त्याला उद्देशून आहेत. दोन्ही स्तोत्रे बेथलेहेममध्ये येशूच्या जन्मापूर्वी शतकानुशतके लिहिली गेली होती. इब्री लोकांस पत्र १ मध्ये दोन्ही स्तोत्रांचा उल्लेख आहे. इब्री लोकांस पत्र १ दोन्ही स्तोत्रांना देवपित्याचे शब्द म्हणून सादर करते. इब्री लोकांस पत्र १ दोन्ही स्तोत्रे पुत्राला लागू करते. मूळ स्तोत्रे आणि इब्री लोकांस पत्र १ मधील अवतरणांमधील शब्दरचनेतील लहान फरक लक्षात घ्या. बायबल हे लहान फरक लपवत नाही, आणि हा अभ्यासही ते लपवत नाही. स्तोत्रे आणि इब्री लोकांस पत्र १ यांच्यामध्ये जे बदलत नाही ते म्हणजे ज्या व्यक्तीबद्दल हे शब्द आहेत त्या व्यक्तीची ओळख.)

J. परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले — जो श्लोक वादाचा शेवट करणारा ठरला

J1. स्तोत्रसंहिता 110:1 माझ्या प्रभूला परमेश्वर म्हणतो “तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करीपर्यंत माझ्या उजव्या बाजूला बस.” [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) परमेश्वर म्हणतो, तुझ्या सामर्थ्याची काठी सियोनेपासून पुढे चालवील; तू आपल्या शत्रूंवर राज्य करशील.

परमेश्वराने माझ्या प्रभूला म्हटले, माझ्या उजव्या हाताला बस --> जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पाय ठेवण्याचे आसन करित नाही.

(माझे वैयक्तिक विचार: स्तोत्र ११०:१ मधील ही एक ओळ पहिल्या वाचनात दिसते त्यापेक्षा अधिक अर्थ बाळगते. इंग्रजीत, दोन्ही शब्द "Lord" असे छापलेले आहेत. फरकाचा एकमेव संकेत म्हणजे अक्षरांची मोठी-लहान रचना. पहिला शब्द मोठ्या अक्षरांत छापलेला आहे, LORD. दुसरा शब्द मोठ्या अक्षरांत छापलेला नाही. इंग्रजीच्या खाली, हे दोन वेगळे हिब्रू शब्द आहेत. पहिला हिब्रू शब्द देवाचे कराराचे नाव आहे, येहोवा (H3068). KJV मध्ये मोठी अक्षरे नेहमी सूचित करतात की मूळ हिब्रू शब्द येहोवा आहे. दुसरा हिब्रू शब्द adown (H113) आहे, जो स्वामी किंवा शासक यासाठीचा शब्द आहे. येथे वापरलेले adown चे रूप "माझा प्रभू" असे वाचले जाते. दावीदाने, हे स्तोत्र लिहिताना, देव एखाद्याशी बोलत असल्याचे नमूद केले आहे ज्याला दावीद स्वतःचा स्वामी म्हणतो. आता साधा प्रश्न विचारात घ्या. दावीद इस्राएलचा राजा होता. त्याचा स्वामी कोण होता? हे उत्तर आणखी विचित्र बनते जेव्हा तुम्हाला आठवते की देवाने वचन दिले होते की ख्रिस्त दावीदाच्याच कुटुंबातून, अनेक पिढ्यांनंतर येईल. एखादा माणूस सहसा स्वतःच्या पणतूला "माझा प्रभू" म्हणत नाही.)

J2. त्याने स्वतः त्यांना त्याविषयी विचारले, आणि कोणालाही उत्तर देता आले नाही

मत्तय 22:41 म्हणून परुशी एकत्र जमले असताना, येशूने त्यांना प्रश्न केला. (42) येशू म्हणाला, “ख्रिस्ताविषयी तुमचे काय मत आहे? तो कोणाचा पुत्र आहे?” परुश्यांनी उत्तर दिले, “ख्रिस्त हा दाविदाचा पुत्र आहे.” (43) त्यावर येशू त्यांना म्हणाला, “तर दावीद देवाच्या आत्म्याद्वारे, त्याला प्रभू असे कसे म्हणतो? तो म्हणतो, (44) ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले की, “मी तुझे वैरी तुझे पादासन करीपर्यंत, माझ्या उजव्या बाजूला बैस.” (45) आता, मग जर दावीद त्यास प्रभू म्हणतो तर तो दाविदाचा पुत्र कसा होऊ शकतो? (46) तेव्हा कोणाला एका शब्दानेही त्यास उत्तर देता येईना आणि त्या दिवसानंतर त्यास आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस कोणीही केले नाही.

तर दावीद त्याला प्रभू म्हणतो, मग तो त्याचा पुत्र कसा? --> आणि कोणालाही त्याला एका शब्दानेही उत्तर देता आले नाही.

(माझे वैयक्तिक विचार: मत्तय २२:४१-४६ मध्ये येशूने परुश्यांना त्याच्या स्वतःच्या प्रश्नाचे उत्तर सांगितले नाही. येशूने प्रश्न विचारला आणि तो प्रश्न अनुत्तरितच सोडला. तो प्रश्न आजही अनुत्तरितच राहतो, आणि त्या प्रश्नाला अजूनही फक्त एकच उत्तर योग्य बसते. ख्रिस्त देवानुसार दाविदाचा पुत्र आहे. दावीद जन्मण्यापूर्वी तो जे होता त्यानुसार ख्रिस्त दाविदाचा प्रभू आहे.)

J3. पेत्राने मंडळीची सुरुवात झाली त्याच दिवशी तोच वचन वापरले

प्रेषितांची कृत्ये 2:32 त्या येशूला देवाने उठवले, ह्याविषयी आम्ही सर्व साक्षी आहोत. (33) म्हणून तो देवाच्या उजव्या हाताकडे बसविलेला आहे त्यास पवित्र आत्म्याविषयीचे वचन पित्यापासून प्राप्त झाले आहे, आणि तुम्ही जे पाहता व ऐकता त्याचा त्याने वर्षाव केला आहे. (34) कारण दावीद राजा स्वर्गास चढून गेला नाही, पण तो स्वतः म्हणतो, ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले की, (35) मी तुझ्या शत्रूंचे तुझे पादासन करेपर्यंत तू माझ्या उजवीकडे बसून राहा.’” (36) “म्हणून, इस्राएलाच्या सर्व घराण्याने हे निश्चयपूर्वक समजून घ्यावे की, ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळून मारले त्यास देवाने प्रभू व ख्रिस्त असे करून ठेवले आहे.”

दावीद स्वर्गात चढून गेला नाही --> ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले, त्याला देवाने प्रभूही व ख्रिस्तही केले आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रेषितांची कृत्ये २:२९-३६ मधील पेत्राचा युक्तिवाद लहान आहे. पेत्राच्या युक्तिवादाला कोणत्याही चातुर्याची गरज नाही. दावीदाने देवाच्या उजव्या हाताला बसणाऱ्या कोणाबद्दल तरी लिहिले. दावीद स्वतः कधीही वर जाऊन देवाच्या उजव्या हाताला बसला नाही. एखादी व्यक्ती जाऊन दावीदाची कबर पाहू शकते, असे पेत्र काही वचनांपूर्वी सांगतो. त्यामुळे तो स्तोत्र दावीदाबद्दल नव्हता. मग पेत्र त्या स्तोत्रात कोणाबद्दल सांगितले होते त्या व्यक्तीचे नाव घेतो. पेत्र या व्यक्तीचे नाव कोणतीही सौम्यता न ठेवता घेतो: "ज्या याच येशूला तुम्ही वधस्तंभावर खिळले." पेत्र या व्यक्तीला "प्रभू आणि ख्रिस्त दोन्ही" म्हणतो.)

ज4. तोच स्तोत्र आणखी एक गोष्ट सांगतो — आणि इब्री लोकांस पत्र त्यावर संपूर्ण युक्तिवाद उभारते

स्तोत्रसंहिता 110:4 परमेश्वराने शपथ वाहिली आहे आणि तो बदलणार नाही, "तू मलकीसदेकाच्या प्रकाराप्रमाणे तू सर्वकाळ याजक आहेस."

परमेश्वराने शपथ वाहिली आहे आणि तो बदलणार नाही --> तू मलकीसदेकाच्या प्रकाराप्रमाणे तू सर्वकाळ याजक आहेस.

इब्री लोकांस पत्र 5:5 त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताने महायाजक होण्याचा गौरव स्वतःहून आपणावर घेतले नाही, परंतु देव ख्रिस्ताला म्हणाला, "तू माझा पुत्र आहेस आज मी तुला जन्म दिला आहे." (6) दुसऱ्या शास्त्रभागात तो असे म्हणतो, "मलकीसदेकाच्या संप्रदायाप्रमाणे तू युगानुयुग याजक आहेस."

त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताने महायाजक होण्याचा गौरव स्वतःहून आपणावर घेतले नाही --> मलकीसदेकाच्या संप्रदायाप्रमाणे तू युगानुयुग याजक आहेस.

इब्री लोकांस पत्र 7:3 मलकीसदेकाचे आईवडील किंवा त्याचे पूर्वज, त्याचा जन्म किंवा मृत्युची नोंद आढळत नाही. देवपुत्रा प्रमाणे तो मिळताजुळता असल्यामुळे तो देखील अनंतकाळासाठी याजकच राहणार आहे.

ना दिवसांचा प्रारंभ, ना जीविताचा अंत --> तो निरंतर याजक राहतो.

इब्री लोकांस पत्र 7:24 त्याचे याजकपद कायमचे आहे, कारण तो 'युगानुयुग' राहतो. (25) म्हणून, जे त्याच्याद्वारे देवाकडे येतात त्यांना तो अनंतकाळासाठी तारण्यास समर्थ आहे कारण त्यांच्यासाठी मध्यस्थी करण्यास तो सदैव जिवंत आहे.

तो सर्वकाळ राहतो + त्याचे याजकपद अपरिवर्तनीय आहे --> तो त्यांना पूर्णपणे तारण्यास समर्थ आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: एका लहान स्तोत्रात खूप काही सामावलेले आहे. स्तोत्र ११० मध्ये दावीद ज्याला आपला प्रभू म्हणतो, देवाच्या उजव्या हाताला बसलेल्या व्यक्तीचे नाव दिले आहे. स्तोत्र ११० सियोनेतून राज्य करणाऱ्या एका राजाचे नाव देते. स्तोत्र ११० एका सदैव याजकाचे नाव देते, जो इस्राएलच्या याजकपदापेक्षाही जुन्या पदाचा आहे, आणि ज्याविषयी देवाने शपथ वाहिली आहे जी देव मागे घेणार नाही. प्राचीन इस्राएलमध्ये, कायद्याने राजाचे पद आणि याजकाचे पद वेगळे ठेवले होते. त्या कायद्याखाली एका माणसाला दोन्ही पदे धारण करण्याची परवानगी नव्हती. स्तोत्र ११० एकाच व्यक्तीला दोन्ही पदे देते. इब्री लोकांस पत्र अनेक अध्याय खर्च करून हा कोण आहे हे स्पष्ट करते.)

K. कबरेतून उठवलेला — आणि तुझ्यात राहणारा

K1. स्वतः वस्तुस्थिती, आणि ती कशी पोहोचवली गेली

करिंथकरांस पहिले पत्र 15:3 कारण जे मला पहिल्यांदा सांगण्यात आले ते मी तुम्हास सांगून टाकले, त्यापैकी महत्त्वाचे हे आहे की, शास्त्रलेखाप्रमाणे ख्रिस्त तुमच्याआमच्या पापांसाठी मरण पावला. (4) त्यास पुरण्यात आले व शास्त्रलेखाप्रमाणे तिसऱ्या दिवशी त्यास पुन्हा उठविण्यात आले.

ख्रिस्त शास्त्रलेखाप्रमाणे आपल्या पापांसाठी मरण पावला + त्याला पुरण्यात आले + तो तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठला.

करिंथकरांस पहिले पत्र 15:20 परंतु आता प्रत्यक्षात ख्रिस्त मरणातून उठविला गेला आहे. जे मरण पावलेले आहेत त्यांच्यातील तो प्रथमफळ आहे.

ख्रिस्त मरणातून उठला आहे, आणि जे झोपले होते त्यांचे प्रथमफळ झाला आहे.

K2. पुनरुत्थानाने त्याच्याविषयी काय सिद्ध केले

रोमकरांस पत्र 1:3 ती सुवार्ता त्याचा पुत्र येशू आपला प्रभू ह्याच्याविषयी आहे, जो देहासंबंधाने दाविदाच्या वंशात जन्मास आला. (4) व पवित्रतेच्या आत्म्याच्या दृष्टी प्रमाणे मरण पावलेल्यातून पुन्हा उठण्याने तो सामर्थ्याने देवाचा पुत्र ठरवला गेला; तो येशू ख्रिस्त आपला प्रभू आहे.

दाविदाच्या वंशातून देहानुसार जन्मलेला --> मरणातून पुनरुत्थान झाल्यामुळे सामर्थ्याने देवाचा पुत्र म्हणून घोषित झालेला.

(माझे व्यक्तिगत विचार: पौल पुन्हा एकाच वाक्यात उत्तराचे दोन्ही भाग क्रमाने मांडतो, रोमकर १:३-४ मध्ये. येशू दाविदाच्या घराण्यातून आला, देहानुसार. येशू पराक्रमाने देवाचा पुत्र म्हणून घोषित करण्यात आला, कबरेतून बाहेर येऊन. कोणतीही व्यक्ती देवाचा पुत्र असल्याचा दावा करू शकते. फक्त येशूचाच तो दावा मृतांतून उठून सिद्ध झाला आहे.)

के३. जुन्या करारात हे प्रथम सांगितले गेले

स्तोत्रसंहिता 16:10 कारण तू माझ्या जीवाला मृतलोकांत राहू देणार नाही, ज्याच्याजवळ तुझी प्रेमदया आहे, त्यास तू अधोलोक पाहू देणार नाहीस. (11) तू मला जीवनाचा मार्ग शिकवला, तुझ्या उपस्थितीत विपुल हर्ष आहे, तुझ्या उजव्या हातात सुख सर्वकाळ आहेत.

तू माझा जीव अधोलोकात राहू देणार नाहीस --> आणि तू आपल्या पवित्र पुरुषाला कुजण्याचा अनुभव घेऊ देणार नाहीस.

प्रेषितांची कृत्ये 2:29 "बंधुजनहो, कुलाधिपति दावीद: ह्याच्याविषयी मी तुम्हाबरोबर प्रशस्तपणे बोलतो तो मरण पावला, पुरला गेला व त्याची कबर आजपर्यंत आपल्यामध्ये आहे. (30) तो संदेष्टा होता, आणि त्यास ठाऊक होते की देवाने त्यास अभिवचन दिले की तुझ्या संतानातील एकाला तुझ्या राजासनावर बसवीन. (31) ह्याचे पूर्वज्ञान असल्यामुळे तो ख्रिस्ताच्या: पुनरुत्थानाविषयी असे बोलला की, त्यास मृतलोकात सोडून दिले नाही, व त्याच्या देहाला कुजण्याचा अनुभव आला नाही.

दावीद मरण पावला आणि त्याला पुरण्यात आले --> हे आधीच पाहून त्याने ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाविषयी सांगितले.

K4. आणि आता — तो त्याने तारलेल्या लोकांमध्ये राहतो

रोमकरांस पत्र 8:11 पण ज्याने येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले त्याचा आत्मा जर तुमच्यात वास करतो, तर ज्याने ख्रिस्त येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले तो तुमच्यात राहणाऱ्या, आपल्या आत्म्याच्याद्वारे तुमचीही मरणाधीन शरीरे जिवंत करील.

ज्याने येशूला मरणातून उठवले त्याचा आत्मा तुमच्यामध्ये वास करतो --> तो तुमच्या मर्त्य शरीरांनाही जिवंत करील.

पौलाचे गलतीकरांस पत्र 2:20 मी ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळलेला आहे आणि ह्यापुढे मी जगतो असे नाही तर ख्रिस्त माझ्याठायी जगतो आणि आता देहामध्ये जे माझे जगणे आहे ते देवाच्या पुत्रावरील विश्वासाच्याद्वारे आहे. त्याने माझ्यावर प्रीती केली व स्वतःला माझ्याकरिता दिले.

मी ख्रिस्तासोबत वधस्तंभावर खिळलेला आहे --> मी नाही, तर ख्रिस्त माझ्यामध्ये जिवंत आहे.

कलस्सैकरांस पत्र 1:27 त्या रहस्याच्या गौरवाची संपत्ती परराष्ट्रीयामध्ये काय आहे, हे आपल्या पवित्रजनांना कळविणे देवाला बरे वाटले; गौरवाची आशा असा जो ख्रिस्त तुम्हांमध्ये आहे तो ते रहस्य आहे. **[G3466 musterion ■]**

हे रहस्य म्हणजे तुमच्यामध्ये असलेला ख्रिस्त, गौरवाची आशा.

योहान 14:23 येशूने त्यास उत्तर दिले, “ज्याची माझ्यावर प्रीती असेल तो माझे वचन पाळील; माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊन, त्याच्याबरोबर वस्ती करून राहू.

जर कोणी माझ्यावर प्रीति करतो तर तो माझी वचने पाळील --> आम्ही त्याच्याकडे येऊ आणि त्याच्याजवळ वस्ती करू.

(माझे वैयक्तिक विचार: या अभ्यासाच्या संपूर्ण मार्गाचे अनुसरण त्याच्या निष्कर्षापर्यंत करा. काहीही निर्माण होण्यापूर्वी येशू पित्यासोबत होता. येशू जुन्या करारातील मनुष्यांना प्रकट झाला, आणि ती माणसे जिवंत राहिली. येशू एका लहान गावात स्त्रीपासून जन्मला. येशूला एका टेकडीवर, लाकडावर, शहराबाहेर मारण्यात आले. येशू कबरेतून बाहेर आला. आता बायबल म्हणते की येशू लोकांमध्ये राहतो. हा निष्कर्ष म्हणजे हा अभ्यास सुरुवातीपासूनच ज्याकडे जात होता ते ठिकाण आहे. या अभ्यासाचा उद्देश येशू कोण आहे याबद्दल वाद जिंकणे कधीच नव्हता. या अभ्यासाचा मुद्दा हा आहे की जो हे सर्व आहे तो तुझ्यामध्ये राहू इच्छितो. योहान १४:२३ देखील लक्षात घ्या: "आम्ही येऊ." उत्पत्ति १:२६ मध्ये बायबलची सुरुवात करणारा अनेकवचनी स्वर येथेही उपस्थित आहे.)

L. तो परत येत आहे — आणि सर्वकाळ टिकणारी निवड

L1. तो येत आहे, आणि प्रत्येक नेत्र त्याला पाहील

प्रेषितांची कृत्ये 1:9 असे सांगितल्यावर त्यांच्या डोळ्यासमोर तो वर घेतला गेला, आणि मेघांनी त्यास दृष्टीआड केले. (10) नंतर तो जात असता ते आकाशाकडे निरखून पाहत होते, तेव्हा पाहा, शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन पुरुष त्यांच्याजवळ उभे राहिले. (11) आणि ते असे बोलले, “अहो गालीलकरांनो, तुम्ही आकाशाकडे का पाहत उभे राहिले आहात? हा जो येशू तुम्हापासून वर आकाशात घेतला गेला आहे? तुम्ही त्यास जसे आकाशात जातांना पाहता तसाच तो परत येईल.”

हा जो येशू तुम्हापासून वर आकाशात घेतला गेला आहे? तुम्ही त्यास जसे आकाशात जातांना पाहता तसाच तो परत येईल.

प्रकटीकरण 1:7 “पाहा, तो ढगांसह येत आहे,” “प्रत्येक डोळा त्यास पाहील, ज्यांनी त्यास भोकसले तेसुद्धा त्यास पाहतील,” पृथ्वीवरील सर्व वंश “त्याच्यामुळे आकांत करतील.” असेच होईल, आमेन.

प्रत्येक डोळा त्यास पाहील + ज्यांनी त्यास भोकसले तेसुद्धा त्यास पाहतील.

L2. थेस्सलनीकाकरांस दुसरे पत्र 1:7 म्हणून प्रभू येशू प्रकट होण्याच्या समयी ते होईल; तो आपल्या सामर्थ्यवान देवदूतांसह स्वर्गातून अग्निज्वालेसहित प्रकट होईल. **[G1557 ekdikesis ■]** (8) तेव्हा जे देवाला ओळखत नाहीत व आपल्या प्रभू येशूची सुवार्ता मानीत नाहीत त्यांचा तो सूड उगवील. (9) तेव्हा त्यांना प्रभूच्या समोरून व त्याच्या सामर्थ्याच्या गौरवापासून दूर करण्यात येऊन सर्वकाळाचा नाश ही शिक्षा त्यांना मिळेल. (10) आपल्या पवित्रजनांच्या ठायी गौरव मिळावे म्हणून आणि त्यादिवशी पवित्रजनांच्या ठायी आश्चर्यपात्र व्हावे म्हणून तो येईल कारण आम्ही दिलेल्या साक्षीवर तुम्ही विश्वास ठेवला आहे.

जे देवाला ओळखत नाहीत आणि जे शुभवर्तमानाचे पालन करीत नाहीत त्यांच्यावर धगधगत्या अग्नीत सूड घेत --> जेव्हा तो आपल्या पवित्र जनांमध्ये गौरव पावण्यासाठी येईल.

(माझे व्यक्तिगत विचार: २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:८ हळूहळू वाचा. २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:८ दोन गट नामांकित करते, एक गट नाही. पहिला गट देवाला ओळखत नाही. दुसरा गट सुवार्तेचे पालन करत नाही. ओळखणे आणि पालन करणे हे एकाच वचनात एकत्र नामांकित केलेले आहेत. २ थेस्सलनीकाकरांस पत्र १:१० हे देखील लक्षात घ्या, जे त्याच वाक्याचा भाग आहे. येशूचे तेच येणे जे एका गटासाठी अग्नि आहे, तेच दुसऱ्या गटासाठी वैभव आहे. हा एकच घटना आहे. त्या घटनेच्या कोणत्या बाजूला एक व्यक्ती आहे हे आता ठरते, नंतर नाही.)

L3. प्रकटीकरण 19:11 तेव्हा मी बघितले की, स्वर्ग उघडला आणि पाहा, एक पांढरा घोडा आणि त्यावर जो बसला होता त्याचे नाव विश्वासू आणि खरा आहे, तो नीतीने न्याय करतो, आणि युद्ध करतो, (12) त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे होते व त्याच्या डोक्यावर पुष्कळ मुकुट होते आणि त्याचे एक नाव लिहिलेले होते; ते त्याच्याशिवाय कोणी जाणत नाही. (13) त्याने एक, रक्तात भिजविलेला झगा घातला होता; आणि देवाचा शब्द हे नाव त्यास देण्यात आले आहे;

जो त्यावर बसला होता तो विश्वासू आणि सत्य म्हटला गेला --> त्याचे नाव देवाचा शब्द म्हटले जाते.

प्रकटीकरण 19:16 त्याच्या झग्यावर व त्याच्या मांडीवर राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभू असे नाव लिहिलेले आहे.

राजांचा राजा, आणि प्रभूंचा प्रभू.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रकटीकरण ११:१२ मधील एका छोट्या आळोकाकडे लक्ष द्या. येशूच एक नाव लोहलेलं हातं जं काणत्याही माणसाला माहीत नव्हतं, परंतु ते नाव फक्त त्याला एकट्यालाच माहीत होते. या अभ्यासाला दिलेली नावे त्याच परिच्छेदात दिसतात. ती नावे आहेत विश्वासू आणि सत्य. देवाचा शब्द. राजांचा राजा आणि प्रभूचा प्रभू.)

L4. पुस्तके उघडली

प्रकटीकरण 20:11 तेव्हा मी एक, मोठे, शुभ्र राजासम आणि त्यावर जो बसला होता त्यास बघितले. त्याच्या उपस्थितीतून पृथ्वी व आकाशही पळून गेली; आणि त्यांना कोठेच जागा मिळाली नाही. (12) मग मी मृतांना, लहान व मोठे ह्यांना राजासनासमोर उभे राहिलेले बघितले; तेव्हा पुस्तके उघडली गेली; नंतर आणखी एक पुस्तक उघडले गेले. ते जीवनाचे पुस्तक होते; आणि त्या पुस्तकात लिहिलेल्या गोष्टींवरून ज्यांच्या त्यांच्या कामांप्रमाणे मृतांचा न्याय करण्यात आला. (13) समुद्राने आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले आणि मृत्यू व मृतलोक ह्यांनीही आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले; आणि त्यांच्या कामांप्रमाणे त्यांचा प्रत्येकाचा न्याय करण्यात आला. (14) आणि मरण व मृतलोक अग्नीच्या सरोवरात टाकले गेले. हे दुसरे मरण होय. हे अग्नीचे तळे म्हणजे दुसरे मरण. (15) आणि ज्या कोणाचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले आढळले नाही त्यास अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले.

पुस्तके उघडली गेली + आणखी एक पुस्तक उघडले गेले, जे जीवनाचे पुस्तक आहे --> जो कोणी जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेला आढळला नाही, त्याला अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले.

(माझे वैयक्तिक विचार: प्रकटीकरण २०:१२ मध्ये सिंहासनासमोर दोन प्रकारची पुस्तके दिसतात. एका प्रकारचे पुस्तक लोकांनी काय केले ते नोंदवते. दुसऱ्या प्रकारचे पुस्तक नावे नोंदवते, त्याला जीवनाचे पुस्तक म्हटले जाते. प्रकटीकरण २०:१२ असे म्हणत नाही की कोणीही कृत्यांच्या पुस्तकात लिहिलेल्या गोष्टींमुळे तारला गेला. प्रकटीकरण २०:१५ म्हणते की परिणाम ठरवणारी एकच गोष्ट होती ती म्हणजे एखाद्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले होते की नाही.)

L5. निवड, बायबल जितक्या स्पष्टपणे कधी काही सांगते तितक्याच स्पष्टपणे सांगितलेली

योहान 3:18 जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा न्याय होणार नाही, पण जो विश्वास ठेवत नाही त्याचा न्याय झालेलाच आहे; कारण, त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही.

जो विश्वास ठेवत नाही तो आधीच दोषी ठरला आहे.

योहान 3:36 जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे; परंतु जो पुत्राचे ऐकत नाही त्याच्या दृष्टीस जीवन पडणार नाही, पण देवाचा क्रोध त्याच्यावर राहतो.”

जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे.

रोमकरांस पत्र 6:23 कारण पापाचे वेतन मरण आहे, पण आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे सार्वकालिक जीवन हे देवाचे कृपादान आहे.

कारण पापाचे वेतन मरण आहे --> पण आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे सार्वकालिक जीवन हे देवाचे कृपादान आहे.

(माझे वैयक्तिक विचार: रोमकर 6:23 हे या संपूर्ण अभ्यासाचे मध्यवर्ती वचन आहे. रोमकर 6:23 हे दोन भाग असलेले एक लहान वाक्य आहे. पापाचे एक देणे असलेले मूल्य आहे, आणि ते मूल्य मरण आहे. ते मूल्य दोनपैकी एका मागने दिले जाते. एकतर व्यक्ती स्वतः ते मूल्य सदैव भरते, किंवा व्यक्ती येशूने आधीच भरलेले मूल्य भेट म्हणून स्वीकारते. हीच संपूर्ण निवड आहे. कोणीही ही निवड करणे टाळू शकत नाही, कारण निवड न करणे म्हणजे पहिला मार्ग निवडण्यासारखेच आहे. उत्पत्ति 1:26 मधील "आपण माणसाला बनवू" पासून ते प्रकटीकरण 20 मधील सिंहासनापर्यंत, या अभ्यासातील प्रत्येक गोष्ट त्या एका निर्णयाकडे घेऊन जात आहे. तो निर्णय घ्यायला अजूनही वेळ आहे. येशू अजूनही बोलावत आहे.)

L6. प्रेषितांची कृत्ये 4:12 आणि तारण दुसऱ्या कोणामध्ये नाही कारण जेणेकरून आपले तारण होईल; असे दुसरे कोणतेही नाव आकाशाखाली मनुष्यामध्ये दिलेले नाही.”

आणि तारण दुसऱ्या कोणामध्ये नाही कारण जेणेकरून आपले तारण होईल --> असे दुसरे कोणतेही नाव आकाशाखाली मनुष्यामध्ये दिलेले नाही.

समारोप

प्रकटीकरण 22:17 आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात की, “ये,” आणि जो कोणी हे ऐकतो, तो असे म्हणो की, “ये,” आणि जो तहानेला आहे, तो येवो, ज्या कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो.

आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात की, “ये --> ज्या कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो.

योहान 3:17 कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही --> पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

(माझे वैयक्तिक विचार: बायबलमधील शेवटचे आमंत्रण काहीही खर्च करत नाही. बायबलमधील शेवटचे आमंत्रण कोणालाही दिले जाते. वापरलेला शब्द आहे "जो कोणी." "जो कोणी" हा शब्द मुद्दाम कोणालाही वगळत नाही. यात हा अभ्यास वाचणारी सर्वात वाईट व्यक्तीही समाविष्ट आहे. यात अनेक वर्षांपासून आधीच नकार दिलेली व्यक्तीही समाविष्ट आहे. येशू, जो हे सर्व आहे, तोच "ये" असे म्हणणारा आहे. एखाद्या व्यक्तीला फक्त यायचे आहे आणि जीवनाचे पाणी घ्यायचे आहे.)

सराव प्रश्नमंजुषा

1. इब्री लोकांस पत्र 9:22 — आणि नियमानुसार बहुतकरून सर्व वस्तू रक्ताने शुद्ध केल्या जातात:

- कारण देहाचा जीव रक्तात आहे
- आणि रक्त सांडल्याशिवाय क्षमा नाही

c) कारण रक्तच जेवासाठी प्रायाश्चित्त करते

2. रोमकरांस पत्र 5:8 — परंतु देव आपल्यावरील आपले प्रेम असे प्रकट करतो की, आपण पापी असतानाच:

- a) त्याच्याद्वारे आपण क्रोधापासून तारले जाऊ
- b) आपला देवाशी त्याच्या पुत्राच्या मरणाद्वारे समेट झाला
- c) ख्रिस्त आमच्यासाठी मरण पावला

3. इब्री लोकांस पत्र 1:8 — परंतु पुत्राविषयी तो म्हणतो, हे देवा, तुझे सिंहासन युगानुयुग आहे:

- a) नीतिमत्त्वाचा राजदंड हा तुझ्या राज्याचा राजदंड आहे
- b) तुझ्या राज्याचा राजदंड न्यायाचा राजदंड आहे
- c) आणि राज्यसत्ता त्याच्या खांद्यावर असेल

४. स्तोत्रसंहिता ११०:१ — परमेश्वर माझ्या प्रभूला म्हणाला, तू माझ्या उजव्या हाताला बस:

- a) जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करत नाही
- b) तू आपल्या शत्रूंमध्ये अधिराज्य कर
- c) जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझे पादासन करीन

5. 1 करिंथकर 15:20 — परंतु आता ख्रिस्त मरणातून उठला आहे:

- a) आणि जे झोपले होते त्यांचे प्रथमफळ झाला
- b) आणि तो शास्त्रांनुसार तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठला
- c) आणि तू आपल्या पवित्र जनाला कुजण्याचे दुःख भोगू देणार नाहीस

६. प्रकटीकरण १:७ — पाहा, तो मेघांसह येत आहे:

- a) आणि एका मेघाने त्याला त्यांच्या दृष्टीपासून झाकून घेतले
- b) आणि प्रत्येक नेत्र त्याला पाहील
- c) आणि जे विश्वास ठेवतात त्या सर्वांमध्ये त्याचे कौतुक व्हावे

जे प्रभूच्या समक्षतेपासून सार्वकालिक नाशाची शिक्षा भोगतील:

- a) आणि त्याच्या सामर्थ्याच्या गौरवापासून
- b) जो दुसरा मृत्यू आहे
- c) आणि त्याच्या वैभवाच्या गौरवासाठी

उत्तरसूची: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

या अभ्यासाच्या शाखा कशा आहेत

--> शब्दांचे महत्त्व कसे आहे: स्तोत्र ११०:१ मध्ये एक इंग्रजी शब्द "LORD" दोन वेगवेगळ्या हिब्रू शब्दांचे प्रतिनिधित्व करतो. ते दोन हिब्रू शब्द आहेत यहोवा (H3068) आणि अदोन (H113). मत्तय २२:४५ मध्ये येशूने केलेला संपूर्ण युक्तिवाद त्या फरकावर आधारित आहे.

--> हे तुम्हाला कसे लागू होते: येशू केवळ तोच नाही जो आला. येशू केवळ तोच नाही जो येणार आहे. येशू तोच आहे ज्याला आता तुमच्यामध्ये राहायचे आहे (कलस्सैकर १:२७, गलतीकर २:२०).

याचा अनंतकाळासाठी काय अर्थ आहे: पापाचे वेतन मरण आहे. देवाचे दान आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताद्वारे सार्वकालिक जीवन आहे (रोमकर ६:२३). पापाचे कर्ज फेडण्याचे हेच दोनच मार्ग मनुष्याला मिळतात.

--> विषयांतर: स्तोत्र ११०:४ आणि इब्री लोकांस पत्राचा ७वा अध्याय मलकीसदेकाच्या याजकपदाच्या संपूर्ण सिद्धांताकडे घेऊन जातात. हा सिद्धांत एका माणसामध्ये एकत्रित असलेल्या राजा आणि याजकाचे वर्णन करतो, जो नियमशास्त्रापेक्षा जुना आहे, आणि ज्याला देव मागे न घेणाऱ्या शपथेने वचनबद्ध केले आहे. या सिद्धांताला स्वतःचा संपूर्ण अभ्यास आवश्यक आहे.

--> फिरकीचा मार्ग: २ थेस्सलनीकाकर १:७-१० आणि प्रकटीकरण १९:११-१६ येशूच्या पुनरागमनाच्या संपूर्ण सिद्धांताकडे नेतात. या सिद्धांतात येशूच्या पुनरागमनाची निश्चितता, येशूच्या पुनरागमनाची अचानकता, आणि येशूच्या पुनरागमनासाठी जागृत राहण्याची आज्ञा यांचा समावेश होतो. स्पष्टपणे सांगावे: पवित्र शास्त्र येशूच्या पुनरागमनाची निश्चितता सांगते आणि येशूच्या पुनरागमनाचे वेळापत्रक देण्यास नकार देते (मत्तय २४:३६, प्रेषितांची कृत्ये १:७). हे सेवाकार्यही येशूच्या पुनरागमनाचे वेळापत्रक देण्यास नकार देते.

एक खुले आमंत्रण — तुम्ही कोणीही असा, वाचत राहा

हा अभ्यास वाचण्यासाठी तुम्ही ख्रिश्चन असणे आवश्यक नाही. अनेक गोष्टींमुळे तुम्ही येथे आला असाल. एखाद्या शोधामुळे तुम्ही येथे आला असाल. एखाद्या वादविवादांमुळे तुम्ही येथे आला असाल. वर्षानुवर्षे तुम्ही मनात बाळगलेल्या एखाद्या प्रश्नामुळे तुम्ही येथे आला असाल. इतर कोणाच्या तरी विश्वासाबद्दलच्या उत्सुकतेमुळे तुम्ही येथे आला असाल. या संकेतस्थळावरील सर्व काही तुमचे आहे, विनामूल्य, तुमच्या स्वतःच्या भाषेत. आम्ही कधीही तुमचे नाव विचारत नाही. आम्ही कधीही तुमचा देश विचारत नाही. आम्ही कधीही तुम्ही काय मानता हे विचारत नाही. एकच अभ्यास येशूचे

संपूर्ण वर्णन करू शकत नाही. आम्ही या प्रश्नासाठी आमच्याकडे जे काही होते ते सर्व दिले, आणि तरीही हा अभ्यास बायबलमधून केवळ एकाच मार्गाने चालला. येशू आरंभापूर्वी अस्तित्वात होता. येशू आता अस्तित्वात आहे. येशू परत येणार आहे. कोणतेही एक पान हे सर्व वर्णन करून संपवू शकत नाही. आणखी अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. दयेवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. ज्ञानावरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. माहितीवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. सहनशीलतेवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. सुभक्तीवरील अभ्यास येथे वाट पाहत आहेत. आणखी अभ्यास येत आहेत. हे अभ्यास तुम्हाला आवडेल त्या क्रमाने वाचा. वाटचालीत आमचे स्त्रोत तपासा. या अभ्यासांतील प्रत्येक वचन मुद्दाम पूर्णपणे छापलेले आहे. तुम्हाला कधीही आमचे म्हणणे जसेच्या तसे मानण्याची गरज नाही. तुम्ही स्वतः प्रत्येक वचन पारखू शकता.

या आमंत्रणानंतर आणखी एक आमंत्रण येते. आम्ही असे भासवणार नाही की ते आमंत्रण लपलेले आहे. ते आमंत्रण म्हणजे तारण होण्यासाठी माणसाने काय केले पाहिजे याविषयीचा अभ्यास आहे. जर तुम्हाला आत्ताच ते वाचायचे असेल तर आता तो अभ्यास वाचा. जर तुम्हाला त्याऐवजी आधी दुसरे काहीतरी वाचायचे असेल तर आधी दुसरे काहीतरी वाचा. कोणीही मोजत नाही आहे. कोणत्याही परिस्थितीत दार उघडेच राहते. पौलाने खालील शब्द अशा एका शहरात बोलले जे त्याच्या स्वतःच्या देवाशिवाय इतर देवांच्या वेदींनी भरलेले होते. पौलाने हे शब्द अशा लोकांना बोलले ज्यांनी पौलाला त्या शहरात येण्यास सांगितले नव्हते.

प्रेषितांची कृत्ये 17:26 आणि त्याने एकापासून मनुष्यांची सर्व राष्ट्रे निर्माण करून त्यांनी पृथ्वीच्या संबध पाठीवर रहावे असे केले आहे; आणि त्याचे नेमलेले समय व त्यांच्या वस्तीच्या सीमा त्याने ठरविल्या आहेत. (27) यासाठी की, त्यांनी देवाचा शोध या आशेने करावा आणि त्यास कसे तरी प्राप्त करून घ्यावे, तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही.

त्याने एकापासून मानवजातीच्या सर्व राष्ट्रांना निर्माण केले --> यासाठी की त्यांनी प्रभूला शोधावे व त्याला मिळवावे + तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही.

ग्रीक मुख्य शब्द

“समेत झालेले” — G2644 katallasso — शत्रुत्वापासून मैत्रीकडे बदलणे; पुन्हा कृपेत आणणे

काटाल्लासो या एका शब्दात वधस्तंभाचे संपूर्ण कारण सामावलेले आहे.

“समेत” — G2643 katallage — कृपेची पुनर्स्थापना; विभक्त झालेल्या दोन बाजूंना पुन्हा एकत्र आणणे

काटालागे हा शब्द वरील काटाल्लासो या शब्दाच्याच मुळापासून आला आहे. काटाल्लासो हा शब्द समेटाच्या कृतीला (विभक्त झालेल्या दोघांमधील मैत्री पुनर्स्थापित करण्याला) सूचित करतो. काटालागे हा शब्द त्या समेटाच्या परिणामाला सूचित करतो.

“माफी” — G859 aphesis — पाठवून देणे; मुक्तता; सोडून देणे; क्षमा

रक्त सांडल्याशिवाय पापांची क्षमा होत नाही.

“रहस्य” — G3466 musterion — एक गूढ रहस्य; एकेकाळी गुप्त असलेली आणि आता सांगितलेली गोष्ट

बायबलमध्ये, रहस्य म्हणजे सोडवण्याचे कोडे नसते. बायबलातील रहस्य म्हणजे देवाने सांगण्याचे ठरवलेले गुपित असते.

“सूड” — G1557 ekdikesis — जे न्यायातून निघते; अन्यायाचे संपूर्ण निवारण

Ekdikesis हा शब्द 2 थेस्सलनीकाकर 1:8 मध्ये वापरला आहे. Ekdikesis याचा अर्थ अनियंत्रित राग असा होत नाही. Ekdikesis म्हणजे पूर्णपणे केलेला न्याय.

“आद्यजात” — G4416 prototokos — ज्येष्ठ पुत्र; प्रथम उत्पन्न झालेला

पित्याने पुत्राविषयी म्हटले, "देवाच्या सर्व दूतांनी त्याला नमन करावे."

हिब्रू मुख्य शब्द

“परमेश्वर” — H3068 Yehovah — देवाचे कराराचे नाव, जे KJV मध्ये मोठ्या अक्षरांत LORD असे लिहिले आहे

जुन्या करारात जिथे जिथे प्रभू हा शब्द मोठ्या अक्षरांत येतो, तिथे इंग्रजी शब्द LORD च्या मागे यहोवा हे हिब्रू नाव असते.

“प्रभू” — H113 adown — प्रभू; स्वामी; मालक; राज्य करणारा

स्तोत्र ११०:१ मध्ये, अदोन या रूपाचे वाचन "माझा प्रभू" असे आहे. अदोन हा यहोवा या हिब्रू शब्दापासून वेगळा शब्द आहे, जो त्या वचनात दावीदाच्या प्रभूशी बोलणारा यहोवा आहे.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Marathi Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

